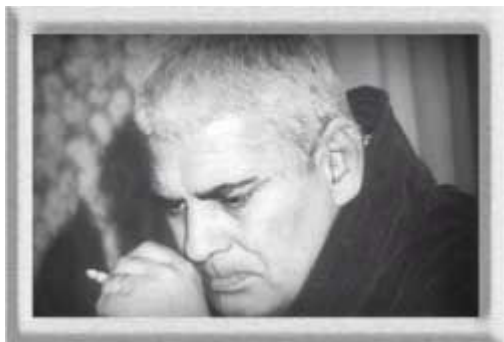

افق روشن

روزی ما دوباره کبوترهایمان را پیدا خواهیم کرد
و مهربانی دست زیبایی را خواهد گرفت.
روزی که کمترین سرود
بوسه است
و هر انسان
برای هر انسان
برادریست.
روزی که دیگر درهای خانه‌شان را نمی‌بندند
قفل افسانه‌ایست
و قلب
برای زندگی بس است.

روزی که معنای هر سخن دوست داشتن است
تا تو به خاطر آخرین حرف دنبال سخن نگردی.

روزی که آهنگ هر حرف، زندگیست
تا من به خاطر آخرین شعر رنج جستجوی قافیه نبرم.
روزی که هر حرف ترانه‌ایست
تا کمترین سرود، بوسه باشد.

روزی که تو بیایی، برای همیشه بیایی
و مهربانی با زیبایی یکسان شود.
روزی که ما دوباره برای کبوترهایمان دانه بریزیم ...

و من آنروز را انتظار می‌کشم
حتی روزی
که دیگر
نباشم.

احمد شاملو